

تهیه‌کننده امنیتی نیستم

مجتبی امینی، تهیه‌کننده؛ من تهیه‌کننده امنیتی نیستم. همه نوع کاری ساختم‌ام و سریال «گاندو» چون مخاطب دوستش داشته و دیده شده، اینقدر پررنگ شده است. درصورتی که ما کار اجتماعی مثل آثاری از قبیل «آفریقا» از هومن سیدی تهیه کرده‌ام یا کار استراتژیک شبیه به «شکارچی شنیه» ساختم‌ام، / مهر

گپ **فهیسه پناه‌آذر؛ روزنامه‌نگار**

اولویت برای من قصه‌گویی است

گفت‌وگو با کارگردان «کت چرمی» به بهانه اجرای «سیزده‌بدر»

حسین میرزامحمدی، کارگردان سینما و تئاتر این روزها نمایش «سیزده‌بدر» را در تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه دارد؛ کارگردانی که نخستین فیلم بلند سینمایی‌اش سال گذشته در جشنواره فیلم فجر به نمایش گذاشته شد؛ «کت چرمی» با بازی جواد عزتی به یک موضوع اجتماعی می‌پردازد. میرزامحمدی این بار یک نمایشنامه خانوادگی-اجتماعی را روی صحنه تئاتر تجربه می‌کند.

بعد از تجربه سینمایی سراغ تئاتر آمدید یا از همان اول به صحنه و نمایش علاقه‌مند بودید؟

از دوران نوجوانی شیفته دنیای قصه و ادبیات بودم. مدرسه پرایم در کلاس ادبیات خلاصه شده بود و راستش من در دنیای کلمات خیال خودم را زندگی می‌کردم. من قصه‌ها را زندگی می‌کردم.

دانشگاه تئاتر بخش مهمی از دوران زندگی من بوده؛ جایی که آزادانه خودم و خیالم را روی صحنه و در جهان خلق خودم خلق کردم؛ جایی که انگار در یک دنیای موازی دیگر زندگی کردم. ۴سال در عدد، اما در واقعیت برای من ۴بار متولد شدن، بود. فارغ از هر گونه نقد و گزند ی به سیستم آموزشی دانشگاه‌ها که به‌نظر من بیجاست، افرادی در کنار هم بودیم که تلاش می‌کردیم تا تجربه‌های نابی به‌دست بیآوریم؛ از حضور در جشنواره تئاتر دانشگاهی تا بی‌شمار کار گاه‌های آموزشی و تمرینات کلاسی، بی‌شک بخش مهمی از آندوخه‌های کنونی من است که نتیجه‌اش را می‌بینیم؛ به همین دلیل من تئاتر پرایم جایی گذرا یا حیاط خلوت نیست. من تمام سال‌های دور از ایران بودم هم به نمایش سپری شد در کنار دانشگاه رفتم در حوزه سینما.

در زمان مهاجرت کار تئاتری کردید؟

جایی که بودم بزرگ‌ترین شانسیم تنفس در هوای بهرام بیضایی بود؛ در کنار ایشان نه فقط نمایش بلکه زیستن را آموختم. در چندین نمایش از بهرام بیضایی در دانشگاه استنفورد در کنارشان بودم و فقط سعی کردم نگاه کنم تا شاید بتوانم آندوخته‌ای برای کار خودم جمع کرده باشم. ۴سال است که به ایران برگشته‌ام.

چه شد که به فکر اجرای نمایش افتادید؟

از زمانی که یاد هستم علاقه‌مند به قصه بودم و حین سادگی از روایت قصه‌ها از آنها لذت می‌بردم؛ اینکه ما از نسل شهزاد قصه‌گوو و نسل هزار و یک شب هستیم را نمی‌شود انکار کرد. فرهنگ ما با قصه و قصه‌گویی گره خورده است؛ برای همین چه در نمایش و چه در سینما اولویت برای من قصه‌گویی است. من به هر فرم و شیوه اجرایی احترام می‌گذارم، اما به این موضوع هم قائل هستم که در دنیای من هر فرم و شیوه اجرایی که نتواند قصه بگوید، ارزش دراماتیکی ندارد؛ البته این یک نظر کاملاً شخصی است.

از نمایش «سیزده‌بدر» بگویید؟

من و محمود احدی‌نیا (نویسنده متن) در حال نگارش فیلمنامه‌ای بودیم که ماجرای نمایشنامه سیزده‌بدر مطرح شد. من نمایشنامه را خواندم و تصمیم گرفتم که این متن را کار کنیم. احدی‌نیا از آن دست نویسندگانی است که قصه را خوب می‌گوید و به‌نظر درست‌ترین واژه‌ها را برای قصه‌هایش انتخاب می‌کند. با گپ و گفت‌وگو با خودش چند باری نمایشنامه را بازنویسی کردیم و توانستیم کار را به نتیجه مطلوب برسانیم. سیزده‌بدر یعنی خانه، یعنی خانواده، یعنی همه ما؛ یعنی محکوم به دردی که اسسش درد بی‌درمان است. «سیزده‌بدر» تنیدن ده‌ها داستان و خرده‌داستان در هم‌دیگر است که به یک موضوع کل منسجم ختم شده است. نمایشنامه می‌تواند تماشاگر را با خود همراه کند، بخنداند، بگریزاند و حتی عصبانی کند و فریاد بزند. این نمایش ترکیبی از عواطف و احساسات آدمیزاد است و به‌نظرم این یعنی زندگی کردن. هدفم از اجرای این نمایش این بود که تماشاگر زندگی را ببیند. در پروسه کاری این نمایش همه با هم و در کنار هم سعی کردیم تا زندگی را خلق کنیم؛ حرف می‌زدیم، می‌جنگیدیم، می‌خندیدیم، دعوا، قهر، آشتی و... ما با هم زندگی کردیم تا بتوانیم زندگی سیزده‌بدر را برای مخاطب امروز نشان دهیم.

همانطور که گفتید نمایش «سیزده‌بدر» برشی از زندگی واقعی است؛ کاررئال در تئاتر دشوار است؟

کار کردن یک نمایش رئالیستی سختی‌های خودش را دارد. شاید در یک نگاه، به‌نظر ساده برسد، اما در خیلی جاها سخت است. تئاتر نمی‌تواند به مخاطبش حقه فکک بزند؛ چه در میزانسن، چه در شخصیت‌پردازی، چه در جنس روابط بین افراد و کاراکترها و حتی مدل حرف زدن اشخاص با هم. چون دنیایی را برای مخاطب ترسیم می‌کنم که خودش در همان لحظه در آن زیست می‌کند و با آن غریبه نیست. سعی کردیم در ایده اجرایی به این سمت برویم که در پایان مخاطب با خودش این حس را داشته باشد که دنیای واقعی یک خانواده چیست؟ حق با کیست؟ مقصر کیست؟

برای همین ما در نور، صحنه و موسیقی سعی کردیم از فضای کاملاً رئالیستی خارج شویم و خانه‌ای را ترسیم کنیم که اجزای خانه را داشته باشد، اما شبیه تعریف خانه برای ما نباشد. در نور صحنه‌هایی را به‌وجود بیآوریم که برای مدتی از روایت رئالیستی داستان ما را خارج کند؛ درواقع مادر دنیای واقعی و خیالی سعی کردیم که سیال باشیم.

کم‌طاقت‌ها آمده‌اند سروقت ریدلی اسکات.

این فیلمساز کهنه‌کار در حال اکران فیلم حماسی‌اش «ناپلئون» با بازی یواکین فونیکس در نقش نابغه نظامی و امپراتور فرانسه است که فیلمش بحث همیشه زیر خاکستر زمان فیلمس در برابر نگرش قابل بسط کارگردانی را دوباره شعله‌ور ساخته است.

اسکات اخیرا در مصاحبه‌ای اذعان کرده است که «عامل درد نشیمن» باعث شده که او «ناپلئون» را برای اکران در سینماها کوتاه کند (۲ساعت و ۳۸دقیقه) اما قصد دارد نسخه کامل بدون حذفیات را در یک سررویس بخش آنلاین با زمانی که شاید بیش از ۴ساعت باشد، نمایش دهد.

ادعاهای متقابل دربارۀ نگرش هنری بدون محدودیت و الزامات تجاری، موضوع نزاعی دیرپا در میان طرفداران خلاقیت و طرفداران اقتصاد در صنعت فیلم است. هیچ استودیوی فیلمسازی‌ای واقعا دوست ندارد که فیلمی بلندتر از ۲ساعت باشد؛ چراکه فیلم طولانی باعث کاهش

تعداد سانس‌ها در یک روز و در نتیجه کاهش تعداد بلیت فروخته‌شده می‌شود. با این حال، اسکات با اکران نسخه خودش از «بلید ران» (۱۹۸۲) یک‌دهه بعد از ساخت آن، چهره‌ای مهم در آشکار کردن این موضوع بود که «نسخه کارگردان»- درواقع، تدوین الزامی مطابق قرارداد که توسط کارگردان انجام و به‌طور معمول کنار گذاشته می‌شد- می‌تواند مستقلا سود تجاری داشته باشد.

افزایش بلتفرم‌های پخش آنلاین، این موضوع بیشتر در مرکز توجه قرار گرفته است. «نتفلیکس»، «دی‌زینی پلاس» یا «اپل تی‌وی پلاس»، بدون محدودیت‌های فیزیکی فضای سینما، می‌توانند بهشتی

رگولاتوری در «هالیوود» و «بالیوود» هم دست دولت است

هاشم میرزاخانی، مدیرعامل مؤسسه «سینماشهر»: دولت در هر فرآیندی تنظیم‌کننده است و تسلطش را نمی‌توان انحصار دانست. رگولاتوری این فرایند هم همه‌جا دست دولت است. در هالیوود و بالیوود هم همین است؛ البته آنجا پخش‌کننده‌های قدرتمند مانند سونی پیکچرز قدرت اصلی را در دست دارند. / مهر

هرچه می‌خواهد دل تنگت بگو

اسکات با بی‌میلی «ناپلئون» را کوتاه کرد و «قاتلان ماه کامل» اسکور سیزی هم به دلیل زمان زیادش وضعیت خوبی ندارد، اما پلتفرم‌های پخش آنلاین می‌توانند بهشت امن فیلم‌های طولانی باشند

گزارش **ناصر احدی** *روزنامه‌نگار*

در شبکه‌های مجازی چیزی درباره کیفیت زبایی شناختی یا برداشت‌های اخلاقی و ایدئولوژیک فیلم‌ها پیدانمی‌کنید، اما تا دل‌تان نخواهد نظرات شکوۀ آمیزی درباره زمان زیاد فیلم‌هایی مثل «مرد ابرلندی» و «قاتلان ماه

تئاتر صحنه «قاتلان ماه کامل»

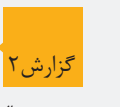
نمایش فیلم ناپلئون

فیلم‌سینمایی یا مینی سریال؟

اسکور سیزی در فیلم گنگستری حماسی «مرد ابرلندی» (۲۰۱۹) نیز که ۳دقیقه‌از «قاتلان ماه کامل» طولانی‌تر بود، با وضعیتی مشابه مواجه شد. «مرد ابرلندی» دستمایه شوخی‌های شبکه‌های اجتماعی قرار گرفت که پیشنهاد می‌دادند به‌جای اینکه فیلم را در یک نشست بیننده، مثل مینی‌سریال تماشايش کنید، حتی استودیوهای سنتی احساس کردند قبول مسئولیت در قبال پروژه‌ای با این زمان از نظر اقتصادی غیرممکن است و این یعنی اینکه بلتفرم‌های پخش آنلاین تنها چیزی جدی برای ساخت فیلم بودند. این تجربه می‌تواند در لحاظ کردن نظرات تماشاگران ناراضی هم به کار آید. بعد از کمیتهی طولانی در شبکه‌های مجازی، استودیوی برادران وارنر نسخه «تدوین اسنایدر» فیلم ابرقهرمانی‌اش، «لیگ عدالت» را که پس از آمدن جوس وددون به جای زک اسنایدر به‌طور اساسی قلع و قمع شده بود، اکران کرد. به فرار سמוغ، استودیو برادران وارنر برای نسخه «تدوین اسنایدر» که ۴ساعت و ۱۵دقیقه بود در سرویس پخش آنلاین «اچ‌بی‌وی» مکس اکران شد، ۷۰ میلیون دلار هزینه کرد.

روایت ایرانی می‌تواند مخاطب جهانی داشته باشد

رحمان سیفی آزاد، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون از ظرفیت سریال‌های نمایش خانگی می‌گوید

این روزها بازار صادر کردن سریال‌های نمایش خانگی به دیگر کشورها گرم شده است. تهیه‌کننده «روز ششم» می‌گوید: «شروع پخش سریال‌های ایرانی در دیگر کشورها یک ظرفیت بزرگ است که سازندگان می‌توانند علاوه بر درآمدزایی، المان‌های فرهنگی و توریستی کشور را صادر کنند، و البته موقعیتی برای مدیران است که در سیاست و اقتصاد از این ظرفیت بالقوه بهره‌مند شوند».

رحمان سیفی آزاد، تهیه‌کننده سینما و تلویزیون به همشهری می‌گوید: «سریال‌سازی در تلویزیون و شبکه نمایش خانگی در این سال‌ها با چالش‌های زیادی روبه‌رو بوده و فراز و نشیب زیادی را پشت سر گذاشته و البته همچنان با آن روبه‌روست. خوشبختانه آثاری که کیفیت لازم و جنس موضوعات جهان یا منطقه‌شمول دارند، باعث شده که بینندگان خود را در کشورهای مختلف به‌دست بیآورند».

تهیه‌کننده فیلم «هاجان» در ادامه می‌گوید: «در حوزه کشورهای مسلمان، سریال‌های نمایش خانگی که قصه‌های جذاب با پرداخت درست و حرفه‌ای و رعایت استانداردهای کارگردانی و بازیگری و... دارند، توانسته‌اند مشتری‌های خود را جلب کنند. این اتفاق برای ایران

را در حوزه سریال‌سازی در عرصه رقابت‌های جهانی باز کرده است.» تهیه‌کننده «بریا» یادآور می‌شود: «ایجاد انگیزه برای گروه‌های سازنده می‌تواند مهم‌ترین حسن باشد. همچنین باعث می‌شود سازندگان سریال‌ها برای درآمذزایی و گستردگی مخاطبان در انجام کارها و تولید سریال‌ها دقت بیشتری داشته باشند و به تلویزیون و شبکه نمایش خانگی محدود نشوند. داشتن بازار جهانی باعث می‌شود با قوت بیشتری در تولید و هزینه فکر کرد. همچنین وسواس بیشتری در تولید فیلمنامه و اثر داشته باشیم.»

مقاصد فرهنگی در آمذزایی

سیفی آزاد همچنین ادامه می‌دهد: «تفاتی که هنوز گسترده نشده، اما طلیعه‌اش به‌وجود آمده را نمی‌توان نادیده گرفت؛ آثاری از بلتفرم‌ها توانسته‌اند نمایش خود را در دیگر کشورها داشته باشند و به بازار کشورهای جهانی دست پیدا کنند. این درآمذزایی علاوه بر منافع اقتصادی برای گروه سازنده باعث صدور المان‌ها و فرهنگ ایرانی به منطقه و جهان می‌شود. یکی از اهدافی که سریال‌سازی در همه‌جا دارد علاوه بر سرگرم‌سازی در کشورهایی چون ترکیه، هند و کره این است که مقاصد فرهنگی و توریستی در پس آن نهفته است.

افراد با دیدن سریال‌ها به

یکشنبه ۲۸ آبان ۱۴۰۲ - شماره ۸۹۴۶

جشنواره

«کاپیتان» در دریای سرخ

فیلم سینمایی «کاپیتان» به کارگردانی محمد حمزه‌ای و تهیه‌کنندگی سعیدصابر امامی در ادامه حضورهای بین‌المللی خود در سومین جشنواره بین‌المللی فیلم

«دریای سرخ» به رقابت خواهد پرداخت. سومین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «دریای سرخ» از ۹ تا ۱۸ آذرماه ۱۴۰۲ مصادف با ۳۰ نوامبر تا ۹ دسامبر ۲۰۲۳ در شهر جدۀ عربستان برگزار می‌شود. جشنواره بین‌المللی فیلم دریای سرخ (Red Sea IFF) مجموعه‌ای از فیلم‌های منتخب از منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا را در کنار ۱۱ اثر از عربستان به نمایش می‌گذارد. فیلم سینمایی «کاپیتان» پیش از این، در بیست و هشتمین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان اشلینگ‌آلمان و بیست و سومین دوره جشنواره شب‌های سیاه تالین در استونی نمایش داده شده است.

تولید

«آن دو» به فجر می‌رسد

فیلم سینمایی «آن دو» در لوکیشن‌های بکر و سرسبز استان چهارمحال و بختیاری کلید خورد و قصد دارد خودش را به جشنواره فیلم فجر برساند. فیلمبرداری فیلم سینمایی «آن دو» به کارگردانی مرتضی رحیمی و تهیه‌کنندگی سیدعلیرضا سبط‌احمدی به تازگی در بخش‌های کوهستانی فلات مرکزی ایران آغاز شده است و همچنان ادامه دارد.

فیلم با مضمون سینمایی دفاع مقدس، به قصه‌ای درباره دوران جنگ تحمیلی می‌پردازد. علیرام نورایی، مالک حدپور سراج، او داوودت، سلیمه رنگزن، مرجان علوی، سعید محمودی، بهروز کردزنگنه، حبیب تاج میری، پوریا ریحانی اصل، حاتم میرزایی، کارمان دهقان و... بازیگرانی‌اند که تاکنون مقابل دوربین رفته‌اند و به‌زودی چند بازیگر چهره دیگر نیز به پروژه می‌پیوندند.

تئاتر

روزهای خوش گیشه به تئاتر رسید

آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش‌های به صحنه رفته در مجموعه تئاتر شهر تا پایان جمعه ۲۶ آبان‌ماه امسال مشخص شد و ۲نمایش سالن اصلی این مجموعه یعنی «پدر» و «آواز عاشقانه دختر دیوانه» به فروش بالای ۴ میلیارد تومان دست یافته‌اند. به گزارش ایرنا، آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش تالارهای اصلی، چهارسوق، شقایق، سایه، کارگاه نمایش و کافه‌تریای اصلی و چهارسوق مجموعه تئاتر شهر تا پایان جمعه ۲۶ آبان‌ماه امسال اعلام شد.

نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت‌آرای که از روز ۱۷مهرماه در تالار اصلی با ظرفیت ۵۷۹تماشاگر و قیمت بلیت ۲۰۰ و ۱۰۰ هزار تومانی اجرای خود را آغاز کرده بود با مجموع ۳۵ اجرا و ۱۵ هزار و ۱۱۴ تماظب (با احتساب بلیت تمام بها، نیم بها، تخفیف‌دار و مهمان) با فروش ۲میلیارد و ۴۶۸میلیون و ۶۰۰هزار تومان به اجرای خود پایان داد.

نمایش «آواز عاشقانه دختر دیوانه» به کارگردانی آرون دشت‌آرای که اجرای خود را از هفتم آبان‌ماه در تالار اصلی با ظرفیت ۷۹شهر و قیمت بلیت ۱۲۰ تا ۲۵۰هزار تومان آغاز کرده بود، جمعه ۲۶ آبان‌ماه، با مجموع ۱۸ اجرا و جلب توجه ۷هزار و ۸۳۲تماشاگر، توانست به فروش معادل یک میلیارد و ۶۳۴میلیون و ۴۱۵هزار تومان دست پیدا کند و با سالن اصلی خداحافظی کند.

بروناه ساخت

منیر قیدی و «مروارید سیاه»

شورای صدور پروانه ساخت آثار غیرسینمایی با ساخت ۴ عنوان فیلم کوتاه داستانی و ۲ عنوان فیلم بلند داستانی و فیلم مستند داستانی «مروارید سیاه» به تهیه‌کنندگی منیر قیدی موافقت کرد.

به گزارش اداره کل روابط عمومی سازمان امور سینمایی و سمعی بصری، در جلسات اخیر شورای پروانه ساخت آثار غیرسینمایی، با ساخت فیلم کوتاه داستانی «مداد رنگی آیدا» به تهیه‌کنندگی مسعود میرزاخانی، نویسندگی و کارگردانی مریم بابایی بندراتی، «نان و کتاب» به تهیه‌کنندگی، نویسندگی و کارگردانی نورالدین زارعی باانظر و «سمفونی گنجشک‌ها» به تهیه‌کنندگی، نویسندگی و کارگردانی امیر هاشم زارع موافقت شد. همچنین در

جلسات اخیر شورای پروانه ساخت آثار غیرسینمایی با ساخت «آخرین برداشت» به تهیه‌کنندگی محمدجواد رفیعی، نویسندگی و کارگردانی فاطمه کریمیان‌علی‌آبادی، فیلم بلند داستانی «شش و ده دقیقه صبح» به تهیه‌کنندگی مجید پریخواه، کارگردانی و نویسندگی شهاب روزبهانی و «ماهیم» به تهیه‌کنندگی، کارگردانی و نویسندگی محمدرضاکیوانفر موافقت شد.

